

ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਪਰਹਲਾਦ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ
ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1993 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11795

21 ਜਨਵਰੀ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ 226—ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 — ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ — ਸਮਾਪਤੀ—ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ — ਆਦੇਸ਼ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ — ਇਕ ਸਾਲ ਅਤੇ 9 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ — ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ — ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ 1947 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਿਆਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਹਵਾਲਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਵਾਲਾ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 27 ਜੂਨ, 1983 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ 22 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਸੁਨਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ 8 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਹਵਾਲਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਬਾਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 15)

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ 226—ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947-S. 10
—ਰੈਸਜ਼ਡੀਕਾਟਾ —ਬਰਤਮਾਤੀ—ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਪਾਅ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ—ਵਰਕਮੈਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਕੀ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੌਰ ' ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ । , ਨਹੀਂ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੰਬਾਲਾ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਅੰਬਾਲਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1993(2) SCT 310 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਹੈ , ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ. ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 16)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਵੀ.ਬੀ.ਅਗਰਵਾਲ ।

ਬੀ.ਐਮ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨੰਬਰਾਂ ਲਈ। 2 ਅਤੇ 3.

ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ 13 ਮਈ, 1993 ਦੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

(2) ਜਿਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ:

(3) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 27 ਜੂਨ, 1983 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂ ਕੋਈ ਛਾਂਟੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਸੁਨਾਮ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1983 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੱਲਬਾਤ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(4) 22 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਸੁਨਾਮ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3) ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ

ਅਪੀਲ 22 ਅਗਸਤ 1983 ਨੂੰ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਿੱਤੀ। ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ 8 ਜੁਲਾਈ 1988 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।" ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ , - 13 ਮਈ, 1993, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਦੇ ਅਯੋਗ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਮਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪਹੁੰਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਦੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਵੀ ਦੁਖੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

(8) ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੰਗ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ।

(9) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ

ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡੀ ' ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਲੀਨਿੰਗ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਦੋ ਉਪਚਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਯਤਨ ਕੀਤੇ। ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਰਹਿੰਦ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਮਰਕਟਿੰਗ-ਕਮ-ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਸਰਵਿਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੰਬਾਲਾ ਸੈਟਰਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਕੇ-ਅਪ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅੰਬਾਲਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2)।

(11) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(12) ਇਪਗਨਡ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਗਿਰਾਵਟ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਾਸੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 27 ਜੂਨ, 1983 ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਨੂੰ ਹੀ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਲਗਭਗ 6-1/2 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, (3) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਲਈ ਭੇਜਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਾਸੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਕੰਮਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸੀ।

(13) ਦੂਸਰਾ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ। ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। *res judicata* ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ .

(14) ਪਹਿਲੀ ਸਪੁਰਦਗੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 27 ਜੂਨ, 1983 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ 22 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (3) 1991 (2) RSJ 560

(4) (1991-1) 99 PLR 674

ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ। ਸੁਨਾਮ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ 8 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਹੀ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦੇਰੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ। ਇਕੱਲੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਮੌਜੂਦ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਬੋਰਡ, ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਉਜਰਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਛਾਂਟੀ ਬਾਰੇ ਮੰਗ ਉਠਾਈ ਸੀ/ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਿਛਲੀ ਉਜਰਤ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਮੋਰੀਆ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (1999) 1 SCT 141 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਕਿਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੇਬਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਝਗੜਾ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਹਨਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- 5) ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਨੋਟੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਹਵਾਲਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਾਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(16) ਦੂਜੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਬਾਲਾ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋ-ਅਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ। ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰੋਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਕੋਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋ-ਅਪ. ਕੀਜ਼ਊਮਰ ਸਟੋਰ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰ ਬਜ਼ਾਰ), ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ, ਯੂਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (5) ਅੰਬਾਲਾ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋ-ਅਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ

ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। 13 ਮਈ, 1993 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 31 ਮਾਰਚ, 2008 ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ